

Dag 530 – dinsdag 10 juni

We trekken uitzonderlijk naar Brussel vandaag om de correcties van de examens officieel te gaan inleveren. Lagun is nog steeds niet gekomen van het logeerpartijtje van zijn vriendjes de voorbije dagen. Hij eet weliswaar goed maar slaapt bijna de hele dag door. We worden in de trein zelfs niet getraakteerd op zijn gebruikelijke gejammer zodra we Brussel binnen rijden.

Bij het zien van zijn tuigje kan hij echter wel nog wat energie opbrengen en doet hij me toch een rondje door de woonkamer lopen.

's Middags ga ik mijn lunch opwarmen in de microgolfoven in de keuken. Lagun strompelt mee. Ik ben gewapend met de clicker en lekkere stinkende gevriesdroogde vissnoepjes uit IJsland en ga aan de slag met de schone slaper. Ik herinner hem nog even aan het clickergeluid om te zien of hij nog reageert zoals het moet op het klikgeluid en jawel hoor: we zijn er klaar voor. Dit geluid vergeten ze niet gauw blijktbaar. Ik ben nog maar net bezig wanneer de deur open gaat en een van onze administrateurs binnen komt, gevolgd door de secretaris-generaal en een Raadslid. Voortdoen Veerle... en blijven ademen... de mannen tanken hun koffies bij en kijken glimlachend toe hoe Lagun op mijn bevel in een hoek van de keuken blijft liggen. Ik kan hem precies van alles laten doen vandaag, ook zijn houdingen op afstand is hij niet vergeten blijktbaar. Super. We hebben een goede indruk gemaakt en kunnen terug naar ons bureau. Ik met lekker eten en nog wat meer werk op mijn bord en Lagun naar zijn bench. De jongeman slaapt ogenblikkelijk verder.

Ik merk het niet wanneer hij een uur later wakker wordt en achter mijn rug het touwtje probeert te stelen dat uit de snoeptas steekt die op mijn bureau ligt. Resultaat: snoeptasje dondert naar beneden en de snoepjes spatten alle kanten uit. Platjasje gaat in stofzuigermodus maar dat zal geen waar zijn vriendje! Niks van die zelfbeloning! Beteuterd kijkt hij me van op enkele meters aan terwijl ik op handen en knieën het lekkers bijeen veeg.

Dag 531 – woensdag 11 juni

We zitten terug in Brussel vandaag. Het kleine grut is het niet echt gewoon meer om twee dagen na elkaar de trein te moeten nemen maar hij laat niet merken dat zijn ritme gebroken is.

Met zijn touwtje fier in zijn snoet stappen we naar de keuken op het werk. Het is er een drukte van jewelste en er staat een grote tafel met naamkaartjes vlak bij het onthaal. Opnieuw een conferentie dus. Zotte doos Anne-Marie fleurt helemaal op wanneer ze Lagun ziet maar die heeft geen oog voor haar. Hij is te druk bezig met zijn 'tug' en gaat er helemaal in op. Deuren openen later zal geen probleem zijn lijkt me. ;-) Ook zijn grootste fan Jan verschijnt aan het onthaal en dan is het even paniek: beide automatische deuren van het onthaal, die uitgeven op het deel van de Vlaamse gemeenschap – en op de grote ingang naar buiten! – staan open voor de conferentie. In het doorgaan had Lagun het nog niet gemerkt maar daar zou nu wel eens verandering in kunnen komen. Ik laat de boerin in me boven komen en zonder hallo te zeggen aan mijn collega's in de hal lok ik Lagun enthousiast mee terug naar ons bureau.

Later op de dag trekken we nog eens naar boven bij Maryse waar we ook grote fan Rudi tegen het lijf lopen. Lagun heeft echter zijn gareeltje aan (op de derde verdieping zitten immers de bureaus van alle grote bonzen). Rudi ziet nu ook eens de andere Lagun en panikeert meteen: is hij ziek?! Neen

hoor, dat is het halter-effect... De lieverd kwispelt wel maar verder dan twee stappen zet hij niet van mijn zijde.

Op de terugweg naar huis is het beestig warm in de auto. We worden verwacht bij de mama van Bart voor het avondeten. Lagun kent zijn weg al en stormt meteen de tuin in. De tuin is rondom rond afgezet met boordsteentjes om de bloemetjes te beschermen maar dat trekt Lagun alleen maar aan natuurlijk. Hoe houd ik dat kleine grut nu uit de bloemen en op het grasperkje? Telkens wanneer hij de boordsteen overschrijdt, roep ik luid Non! En slechts na een twintigtal keer legt de kleine sloeber de link lijkt me. ;-)

Dag 532 – donderdag 12 juni

Vandaag worden we al vroeg gewekt door camions die op en af rijden. Het is niet bepaald gunstig voor mijn humeur en zelfs de viervoeter heeft er last van. Veel meer dan vliegjes vangen hoef ik van Lagun niet te verwachten vandaag. En dat doet hij met volle overgave en onvermoeibaar! 'Pas toucher' en 'non!!' werken niet. Hoe leer je een jagertje af van achter die leuke speeltjes te zitten die je deze tijd van 't jaar overal vindt?! Onuitputtelijke fun! Behalve voor vrouwtje dan die bang is dat het op een dag een bij of een wesp zal zijn.

's Namiddags haal ik Laguns zwembadje boven. Het is niet bloedheet buiten maar onze romeo loopt toch zo snel heet. Echt pootjebaden kan je het weliswaar niet noemen. Meneertje vindt niks leuker dan zijn badje te proberen leeggraven en in een mum van tijd is het terras – en de living – omgetoverd tot een modderpoel.

Dag 533 – vrijdag 13 juni

Vrijdag de dertiende... een dag vol ongeluk of geluk?

Ik kies voor geluk. Ik heb mijn thuiswerkdagen gewisseld deze week en vandaag mag ik daar van genieten samen met de lieverd thuis bij mooi weer.

Ik heb een vakantiegevoel en houd dat ook zo. Van echt werken met Lagun komt er niks in huis want dit weekend organiseren we een groots moto-evenement en dat vraagt nog wel wat voorbereidingen.

We kruipen al vroeg onder de wol want de nacht zal kort worden en morgenochtend mag Lagun op logement bij oma en opa. En Belle en Zanouche. Veel leuker dan al die ronkende tweewielers en dat gezeul met tafels, stoelen en bakken drank natuurlijk. Voor een viervoeter dan toch.

Dag 536 – maandag 16 juni

Ik heb mijn lieverd terug iets na de middag. Het wordt een dol wederzien. Het lijkt wel alsof hij me écht gemist heeft. Zalig. Op slag verlaat de vermoeidheid van het zware weekend mijn vege lijf.

Heel lang kan ik echter niet genieten van de knuffels en uitbundigheid. Zodra mijn ouders huiswaarts keren, kruipt Lagun in zijn bench. Hij wordt pas terug wakker wanneer hij zijn korreltjes hoort en keert na het eten meteen terug naar dromenland.

Amai lieverd, wat heb je allemaal uitgevreten bij oma en opa? Behalve tennisballetjes kapot knabbelen... Iets wat opa me net vertelde en wat me wat zorgen baart. Ik hoop dat het geen gewoonte is geworden intussen en dat klein grut nu alles gaat vernielen wat op de grond ligt...

Dag 537 – dinsdag 17 juni

Lang niet getraind dus we starten de dag constructief vandaag met wat oefeningen.

Lagun reageert prima op de clicker en ik maak er gebruik van om hem "plaats" te leren en de tijd alsmaar te rekken dat hij op zijn plaats moet blijven liggen. Het werkt wonderwel en ik begin me goed in mijn vel te voelen.

Zou het ook lukken om hem zijn leiband te laten oppikken en komen brengen? Hm, misschien wat te optimistisch van me. Lagun pakt de leiband wel op tot mijn verbazing maar loopt er dan de tuin mee in. Schrik dat ik je ga meenemen op wandeling lieverd? Wat een raar hondje ben jij toch...